

SWEDISH
ENVIRONMENTAL
PROTECTION
AGENCY

BILAGA 1
2026-04-07

Ärendenummer
NV-26-006515

Naturvårdsverkets vägledning i samband med att rätten att fatta beslut om licensjakt överlämnas till länsstyrelserna

Denna vägledning riktar sig till de länsstyrelser som är berörda av aktuell delegering från Naturvårdsverket gällande rätten att besluta om licensjakt på björn.

Möjligheten att besluta om licensjakt på björn följer av 23 c § jaktförordningen (1987:905). Den bestämmelsen bygger på artikel 16.1 e i direktiv (92/43/EEG) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet).

1. En regionaliserad förvaltning med delegerat ansvar

Naturvårdsverkets utgångspunkt är att förvaltningen av stora rovdjur i så stor utsträckning som möjligt ska vara regional i enlighet med beslutad rovdjurspolitik.

Att Naturvårdsverket överlämnar rätten att besluta om licensjakt på björn betyder inte att länsstyrelserna måste eller bör besluta om licensjakt, bara att de ges möjligheten. Det åligger länsstyrelserna att bedöma om det är i linje med gällande regelverk och populationsstatus att besluta om licensjakt. Detta innebär att länsstyrelserna i sina regionala beslut måste göra vissa nationella avvägningar.

Länsstyrelserna ansvarar för att bedöma om gynnsam bevarandestatus för arten kan upprätthållas i samband med ett beslut om licensjakt. Vid bedömningen av lämpligt uttag för licensjakt behöver länsstyrelsen säkerställa att uttaget är så begränsat att det inte medför en betydande negativ inverkan på det berörda beståndets struktur, även om mängden i sig inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus. Länsstyrelserna är även ansvariga för att göra bedömningar om var uttaget vid en eventuell licensjakt ska göras.

Naturvårdsverket ansvarar för nationella planer och processer som, tillsammans med de åtgärder som länsstyrelserna beslutar om, säkerställer att gynnsam bevarandestatus för rovdjuren upprätthålls. Naturvårdsverket ansvarar också för att följa det regionala genomförandet av rovdjursförvaltningen för att säkerställa att gynnsam bevarandestatus upprätthålls över tid.

2. Beskattningsmodell för björn

Beskattningsmodeller är centrala verktyg för att säkerställa att lämpliga jaktuttag görs i relation till regionala

förvaltningsmål samt arternas nationella populationsstorlek och referensvärdet. Beskattningsmodellen för björn är en webbaserad applikation framtagen av Norsk Institutt for Naturforskning (NINA) och är ett underlag som kan användas som stöd i länsstyrelsernas bedömningar av lämpligt jaktuttag. Beskattningsmodellen bygger på populationsparametrar som är viktiga för att kunna utläsa utvecklingen i den svenska björnpopulationen.

De senaste årens jaktuttag på björn har lett till en viss minskning av den nationella populationen. Det är en förutsedd konsekvens av den regionala förvaltningen, som har syftat till att sänka förekomsten av björn mot de länsvisa förvaltningsmålen. Samordningen mellan berörda länsstyrelser inför beslut om licensjakt på björn är en förutsättning för att säkerställa att det samlade antalet björnar som omfattas av besluten utgör en begränsad mängd. Som ett komplement till de länsvisa prognoserna bör länsstyrelserna nyttja beskattningsmodellen för att utreda det sammantagna jaktuttagets effekt på förvaltningsområdesnivå och nationell nivå. En sådan samverkan underbygger bedömningen om jaktuttagets påverkan på upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus.